

ການເຄື່ອນໄຫວແຜນງານ
ການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ)

ຄວາມເປັນມາ ແລະ ຈຸດປະສົງ

- ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ UNFPA ໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ດ້ານຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງສິດທິພື້ນຖານ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ສຸຂະພາບທາງເພດ ແລະ ຈະເລີນພັນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮຽນລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືຢູ່ບ້ານ, ສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ, ຜູ້ທີ່ຮຽນບຳລຸງຂັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ-ຕອນປາຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມນອກໂຮງຮຽນ. ໃນບັນດາບ້ານທີ່ມີການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ຢູ່ບ້ານອ້ອມຂ້າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດການຮຽນ-ການສອນ ເລີ່ມແຕ່ໄລຍະການຮ່ວມມືໃນໄລຍະທີ 1 ສິກປີ 1997-1998 ເປັນຕົ້ນມາ ປະຈຸບັນເປັນໄລຍະທີ 6 ຂອງການຮ່ວມມື ຈະປະຕິບັດ ແຕ່ປີ 2017 ຫາ 2021 ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະໄດ້ມີການເຄື່ອນໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວຢູ່ທີ່ ເມືອງ ເຊໂປນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ກິດຈະກຳ 1:

ເກັບກຳຂໍ້ມູນ 10 ບ້ານເປົ້າໝາຍ

ຜ່ານການວິເຄາະ ເລືອກໄດ້ 9 ບ້ານທີ່ຖືກມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຄື :

1. ບ້ານ ແກ້ງຄຳ ເຜົ່າມັງກອງ ແລະ ກຶມມຸ
2. ບ້ານ ແກ້ງກົກ ເຜົ່າມັງກອງ
3. ບ້ານ ອາໄລ ເຜົ່າຕູ້
4. ບ້ານ ອາລາງ ຕູ້ ແລະ ມັງກອງ
5. ບ້ານ ລະເຕືອງ ເຜົ່າມັງກອງ

6. ບ້ານ ນາຫຼວງ	ເຜົ່າມັງກອງ
7. ບ້ານ ນາຫົວນໍ້າ	ເຜົ່າມັງກອງ ແລະ ຜູ້
8. ບ້ານ ຫ້ວຍຈັງ	ເຜົ່າມັງກອງ
9. ບ້ານ ວັງໝໍທຸມ	ເຜົ່າມັງກອງ ແລະ ຜູ້

ຄັດເລືອກເອົາເດັກຍິງໃນ 9 ບ້ານເປົ້າໝາຍ ເມືອງ ເຊໂປນ ເພື່ອເຂົ້າຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ) ໄດ້ ຈຳນວນ 20 ຄົນຄື:

1. ບ້ານ ແກ້ງຄໍາ	ມີ 2 ຄົນ	2. ບ້ານ ແກ້ງກົກ	ມີ 3 ຄົນ
3. ບ້ານ ອາໄລ	ມີ 2 ຄົນ	4. ບ້ານ ອາລາງ	ມີ 2 ຄົນ
5. ບ້ານ ລະເຕືອງ	ມີ 2 ຄົນ	6. ບ້ານ ນາຫຼວງ	ມີ 2 ຄົນ
7. ບ້ານ ນາຫົວນໍ້າ	ມີ 3 ຄົນ	8. ບ້ານ ຫ້ວຍຈັງ	ມີ 2 ຄົນ
9. ບ້ານ ວັງໝໍທຸມ	ມີ 2 ຄົນ		

ກິດຈະກຳ 2:

ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ) ຈຳນວນ 40 ບົດ

ກິດຈະກຳ 3:

ຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ) ໃຫ້ແກ່ວິຊາການຂອງກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ອົງການ VFI.

ສະພາບບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ກ່ອນການເຄື່ອນ ໄຫວ ກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມ ກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ)

1. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິດທິພື້ນຖານ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ແລະ ເພດສຶກສາ ທີ່ເໝາະສົມກັບ ເຂົາເຈົ້າ .
2. ໄວໜຸ່ມສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍັງບໍ່ມີການສຶກສາທະນາກ່ຽວກັບບັນຫາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງກັບພໍ່,ແມ່,ອ້າຍ,ເອື້ອຍ,ນ້ອງ ແລະ ໜູ່ເພື່ອນ.
3. ມີການແຕ່ງງານແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ, ອາຍຸໃນໄວຮຽນ ເຮັດໃຫ້ເດັກໃນເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນ ສາມັນປະລະການຮຽນ ແລ້ວຕົກມາເປັນພາລະຂອງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ .
4. ໄວໜຸ່ມຢູ່ໃນໄວຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງເມື່ອມີຄວາມມັກຮັກກັນ ແລະ ມີເພດສຳພັນນຳກັນ ເມື່ອພໍ່,ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຮູ້ຈັກກໍບໍ່ມີການຫວງຫ້າມ.

5. ບ້ານເປົ້າໝາຍສ່ວນໃຫຍ່ລ້ວນແຕ່ເປັນບ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ ນັບຖືສາດສະໜາຜີ ເຊິ່ງ
ໃນບັນດາບ້ານເລົ່ານັ້ນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ມັກໃຫ້ເດັກຍິງເຂົ້າໂຮງຮຽນ.

6. ຄວາມຊື່ນເຄີຍ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນເກົ່າ ມີຄວາມຈຳກັດການພັດທະນາດ້ານ
ການສຶກສາຂອງໄວໜຸ່ມໂດຍສະເພາະແມ່ນເພດຍິງ .

7. ລະດັບການສຶກສາຂອງປະຊາຊົນຍັງຕໍ່າ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຮຽນຈົບປະຖົມແລ້ວບໍ່ສືບ
ຕໍ່ຮຽນມັດທະຍົມ ຫຼື ສູງກວ່ານີ້.

8. ປະຊາຊົນໃນບ້ານເປົ້າໝາຍບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈໃນການວາງແຜນຄອບຄົວ, ການອະນາໄມ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບ ມີການດຳລົງຊີວິດຕາມຄວາມຊົນເຄີຍແບບທຳມະຊາດ .

9. ເດັກຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມັກເວົ້າພາສາລາວລຸ່ມ, ມີຄວາມໜ້າອາຍ, ບໍ່ກ້າຫານໃນການເວົ້າລົມກັບຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຜົ່າຂອງຕົນເອງ .

10. ພໍ່, ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຈຳນວນໜຶ່ງ ບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ຢາກໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ

ຜົນໄດ້ຮັບພາຍຫຼັງການດໍາເນີນກິດຈະກຳ :

ຈຸດດີ :

1. ເດັກຍິງທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມກິດຈະກຳສ່ວນຫຼາຍມີການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານກ່ຽວກັບສິດທິພື້ນຖານ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ແລະ ເພດສຶກສາ ທີ່ເໝາະສົມກັບ ເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ສາມາດນຳເອົາສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງໃນແຕ່ລະຄັ້ງໄປ ສົນທະນາ ແລະ ແລກປ່ຽນຄຳຄິດເຫັນ ກັບພໍ່,ແມ່,ອ້າຍ,ເອື້ອຍ,ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ .

2. ເດັກຍິງມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຕື່ນຕົວສະໝັກເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ, ມີການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການອ່ານ, ການຂຽນ ແລະ ການເວົ້າພາສາລາວຫຼາຍຂຶ້ນ .

3. ເດັກຍິງທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມກິດຈະກຳສ່ວນຫຼາຍມີຄວາມກ້າຫານໃນການສົນທະນາ, ປຶກສາຫາລື ສະພາບບັນຫາກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງກັບພໍ່,ແມ່,ອ້າຍ,ເອື້ອຍ,ນ້ອງ,ໝູ່ເພື່ອນ,ຄູສອນ, ອາສາສະໝັກຂອງບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

4. ເດັກຍິງໄດ້ມີການຮຽນຮູ້ ແລະ ຮູ້ຈັກຄື້ນຄິດເຖິງຜົນດີ,ຜົນເສຍຂອງເພື່ອຫາວິທີທາງແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ,ການວາງແຜນໃນການດຳລົງຊີວິດ, ການນຳໃຊ້ສິດທິພື້ນຖານ,ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ,ການແຕ່ງງານ,ການປົກປ້ອງຕົນເອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາຄອບຄົວ,ສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ ການແຕ່ງງານແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ ໂດຍສະເພາະໃນໄວຮຽນ.

5. ຮູ້ວິທີການປະຕິເສດ, ຕໍ່ລອງກັບເມື່ອພໍ່, ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງໃນການ
ບັງຄັບໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຕົນບໍ່ຕ້ອງການ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະບໍ່ເໝາະສົມ.

6. ມີການຮຽນຮູ້ ແລະ ຮູ້ຈັກຄື້ນຄິດເຖິງຜົນດີ, ຜົນເສຍຂອງການແຕ່ງງານແຕ່
ອາຍຸຍັງນ້ອຍ ໂດຍສະເພາະໃນໄວຮຽນ. 7. ຮູ້ວິທີການປະຕິເສດ, ຕໍ່ລອງກັບເມື່ອ
ພໍ່, ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງໃນການບັງຄັບໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຕົນບໍ່ຕ້ອງການ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະບໍ່ເໝາະສົມ.

8. ເດັກຍິງໄດ້ມີມາລະຍາດໃນການເວົ້າຈາ, ຮູ້ຈັກການເຄົາລົບຄົນອື່ນໆ ແລະ ກ້າສະແດງຄວາມຄິດເຫັນໄປໃນທາງທີ່ສ້າງສັນ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

9. ພໍ່, ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຂອງເດັກຍິງ ສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເຫັນດີໃນການໃຫ້ລູກ, ຫຼານຂອງຕົນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳເບື້ອງຕົ້ນ ແຕ່ພາຍຫຼັງທີ່ລູກ, ຫຼານຂອງຕົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຄັ້ງຕໍ່ມາຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ປະໂຫຍດ ຂອງກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ) ພ້ອມສະໜັບສະໜູນໃຫ້ລູກ, ຫຼານຂອງຕົນເຂົ້າຮ່ວມຈົນສຸດກົກສຸດປາຍ.

10. ຄູສອນ, ອາສາສະໜັກຂອງບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງສ່ວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືເທົ່າທີ່ຄວນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພາຍຫຼັງທີ່ມີການຊີ້ແຈງ, ປົກສາຫາລິ ເຖິງ 2-3 ຄັ້ງ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ປະໂຫຍດໃນການດຳເນີນ ກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ (ນາງ ນ້ອຍ) ຈຶ່ງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ສະໜັບສະໜູນເປັນຢ່າງດີ.

ຈຸດອ່ອນ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ :

1. ການວາງແຜນລະຫວ່າງ ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ,ອົງການ UNFPA ແລະ VFI ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ມີການພົວພັນປະສານງານ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັນ ເຮັດໃຫ້ການແບ່ງປັນໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບບໍ່ໄດ້ດີ.
2. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໃນເບື້ອງຕົ້ນມີຄວາມສັບສົນ ຍ້ອນຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ່ໄປທິດທາງດຽວກັນ .
3. ການວາງແຜນປະຈຳໄຕມາດໃນເບື້ອງຕົ້ນບໍ່ມີການປະສານງານ ແລະ ບໍ່ເອກະພາບກັນ ເຮັດໃຫ້ການຂຶ້ນງົບປະມານບໍ່ທັນເວລາ .

4. ການພົວພັນ,ປະສານງານ ລະຫວ່າງກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ອົງການ VFI ໃນລະບຽບການຂອງລັດຖະບານເບື້ອງຕົ້ນມີຄວາມສັບສົນ ຍ້ອນບໍ່ມີບົດບັນທຶກສັນຍາ ແລະ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັນ.
5. ການຕັດສິນໃຈໃນການເລືອກບ້ານເປົ້າໝາຍ ແລະ ປ່ຽນເດັກຍິງຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ບາງຄັ້ງບໍ່ມີການປຶກສາຫາລື ແລະ ລາຍງານໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊົນຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບຊາບກ່ອນລົງມືປະຕິບັດ.
6. ເດັກຍິງຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຈຳນວນໜຶ່ງຮຽນຈົບແຕ່ປ1-ປ2ເຮັດໃຫ້ການສົ່ງຄວາມຮູ້ຂອງຄູ່ຝຶກໄດ້ຮັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ,ການຮຽນຮູ້ບາງຫົວຂໍ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຍາກ ແລະ ບາງຫົວຂໍ້ແມ່ນໄດ້ເອີ້ນຜູ້ກ່ຽວມາຝຶກເຂັ້ມຈົ່ງສາມາດໄປເຮັດກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງຢູ່ບ້ານໄດ້.

7. ມີເດັກຍິງທີ່ມາຮັບການຝຶກອົມການເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ແລ້ວອອກ ຍ້ອນຄອບຄົວຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈພາສາລາວ 8 ຄົນ, ອອກເອົາຜົວ 5 ຄົນ .

8. ເດັກຍິງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງສ່ວນໜຶ່ງມາບໍ່ປົກກະຕິ ຍ້ອນພໍ່,ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງໃຫ້ເອົານ້ອງ ແລະ ໄປຊ່ວຍວຽກ.

9. ການລົງຊຸກຍູ້,ຕິດຕາມ ກິດຈະກຳກຸ່ມເດັກຍິງ ຢູ່ບ້ານສ່ວນຫຼາຍເປັນວັນເສົາ, ອາທິດ ແລະ ຕອນຄ່ຳ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ຄອບຄົວຂອງພະນັກງານທີ່ລົງຕິດຕາມ.

10. ຂາດພາຫະນະຮັບໃຊ້ ແລະ ອັດຕານໍ້າມັນລົດຮັບໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍໃນການລົງຊຸກຍູ້,ຕິດຕາມ ການຈັດກິດຈະກຳຂອງກຸ່ມເດັກຍິງຢູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ຄວນໃຫ້ເດັກຍິງຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາໃນ 9 ບ້ານເປົ້າ ໝາຍຂອງ ເມືອງ ເຊໂປນ ໄດ້ສືບຕໍ່ເຄື່ອນໄຫວໄປກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ ໄປປະຕິບັດຢູ່ຄູ່ມອື່ນໆ ພາຍໃນບ້ານ (ແຕ່ລະບ້ານມີ 2-7 ຄູ່ມ)
2. ຕອບສະໜອງພາຫະນະ ແລະ ນໍ້າມັນລົດຮັບໃຊ້ໃນການລົງຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມກິດຈະກຳການເຕົ້າໂຮມກຸ່ມເດັກຍິງ ໃນແຕ່ລະບ້ານ .
3. ຄວນມີການຊີ້ແຈ້ງ,ປຶກສາຫາລື ຮ່ວມກັນໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ ກ່ອນການປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຕ່າງ ໆ .